

ZAPALJENJE OČNIH KAPAKA

Cheryl Kluge, S.A.D.

18. marta 2011.

„Znala sam da je najbolje rešenje za moj konflikt da nabavim drugo prase”

Godine 1997. moj muž i ja smo kupili vijetnamsko trbušasto prase koje smo nazvali Ujka Frenk. Imali smo mnogo drugih životinja, pa smo zato želeli da sada uzmemo nešto potpuno drugačije. Prasad su veoma inteligentne životinje, i prema Discovery kanalu, nalaze se na šestom mestu na listi od 10 najinteligentnijih. Psi su sedmi. Ujka Frenk je bio jedinstven, kao što su, uostalom, svi prasići. Uvek sam ga zvala svojim dečaćićem. Moj muž i ja nismo hteli da imamo decu jer nismo osećali želju za njima, ali smo voleli da imamo puno životinja u kući.

Oduvek sam znala da, kako Ujka Frenk bude rastao i stario (neki mužjaci su teški i po 90kg), ako ne bude mogao da hoda, neće biti šanse da ga mi nosimo. Artritis je veoma čest kod svinja, i znala sam da ću morati da ga „uspavam” ako ne bude mogao da se kreće. Mislila sam da se to mom dečaćiću neće desiti. Znala sam kako da brinem o njegovom zdravlju. On nikada nije bio debeo i redovno je vežbao. Živeo je u kući, i imao mekan i topao krevet za spavanje.

Jednog dana 2008. godine, šetala sam ga napolju na povocu, kada je pao na prednja kolena da pojede malo trave. Malo je puzao na kolenima naokolo, i pojeo još malo trave. To je bio početak njegovog artritisa. Moj strah da ću izgubiti Ujka Frenka iz vida je počeo.

Posle nedelju dana njegovog povremenog hodanja na kolenima, pozvala sam veterinara u kućnu posetu. Potvrdio mi je da moje prase najverovatnije ima ranu fazu artritisa. Dao mi je neki lek, i ja sam bila veoma optimistična i verovala da će taj lek izlečiti Ujka Frenka. Te noći su očni kapci počeli užasno da me svrbe. Kad sam se ujutru probudila, videla sam na kopcima nekoliko crvenih i otečenih mrlja. Tada još uvek nisam znala ništa o Germanskoj Novoj Medicini.

Lek je delovao dok ga je Frenk uzimao, ali kad ga je ponestalo, pošto nije bio predviđen za dugotrajnu upotrebu, nastavio je da hoda na kolenima. Tokom naredne 2 godine naširoko i nadaleko sam tragala za čarobnim lekom za kojim traga svaka farmaceutska kompanija na svetu. Davala sam Ujka Frenku

glukozamin sa hondroitinom, riblje ulje, sve vrste suplemenata za kućne ljubimce, antibiotike, pa čak i MMS (rastvor varikine). Svaki put kad mi je izgledalo da pozitivno reaguje i hoda malo bolje, osećala sam olakšanje i imala sam osećaj da sam ga spasila. Primetila sam da stanje mojih kapaka ima veze sa usponima i padovima u Frenkovom lečenju. Svaki put su kožne erupcije bile sve gore i gore. Stalno sam mislila da imam neku vrstu alergije ili na masku za oči koju sam nosila noću, ili na deterdžent, ili nešto slično. Koristila sam vazelin, kokosovo ulje, Neosporin, kremu sa kortizonom, kremu protiv gljivica, ukratko, sve i svašta. Moji očni kapci su bili ili suvi sa krastama, ili crveni i upaljeni.

Za Germansku Novu Medicinu saznala sam od svog doktora i počela da čitam njihovu internet stranicu. Počela sam da razumem vezu između kožnih bolesti i „konflikata razdvajanja”. Posebno se dobro sećam jedne noći kada sam plakala pred jednom uzgajivačicom svinja zbog Ujka Franka, a ona mi se klela u kinesku biljnu mešavinu pod nazivom Solitary Hermit Tea pills, koju su koristile sve njene svinje. Rekla mi je da deluje prosto čudotvorno. Bila sam tako puna nade posle razgovora sa njom, da sam odmah naručila te biljne pilule, a oči su momentalno počele ludački da me svrbe. Napravila sam vezu sa GNM i shvatila: kad god bih se nadala, koža oko mojih očiju bi počela da se isceljuje, pa se zato javljalo crvenilo, zapaljenje i svrab. Kad god bih bila pod stresom zbog mogućnosti da izgubim Frenka, isceljenje bi se prekinulo. To je bio ciklus koji se ponavljao mnogo puta.

Sada sam znala šta je uzrok mojim tegobama. Pokušala sam da prihvatim Frenkova ograničenja. Kad sam ga prihvatila takvog kakav jeste, stanje mojih očnih kapaka se poboljšalo. Ali, još uvek nisam mogla da te tegobe sprečim u potpunosti.

U leto 2010. godine, artritis je pogodio i Ujka Frenkove zadnje noge. Kada bi izašao napolje, njegova posuda sa hranom se nalazila oko 3 metra od stepenica. Ali, sada je bilo drugačije. Prešao bi oko 90 cm i legao. Onda bi ustao, pomerio se nekih 60 cm i ponovo legao. Nije ga bilo briga da li je jeo, ili je bio mokar.

Do kraja avgusta jedva da se uopšte kretao. I dalje je jeo, ali se nije vraćao u svoju sobu da spava u svom krevetu. Nakon što bi se ujutru vratio iz kupatila, spavao bi na podu. Svaki put mi je trebalo po 20 minuta da ga izvedem napolje. Ponovo sam zvala veterinara; on je došao i potvrdio da je u pitanju osteoartritis i u zadnjim nogama, i propisao mu veoma jak lek protiv bolova. Čitala sam na internetu da taj lek ima vrlo loše nus-pojave, uključujući i otkazivanje jetre i bubrega. Ovo sigurno nije bilo rešenje za Ujka Frenka, a lek mu nije ni pomagao.

Konačno, posle 13 godina, došlo je vreme da se oprostim od Ujka Frenka. Sumnja u sopstvenu odluku i osećaj krivice bili su neizmerni! Stalno sam bila u nedoumici da li da obavim taj telefonski poziv ili ne. Konačno sam morala da priznam sebi da leka nema, niti će ga biti. Veterinar je došao; sve vreme sam bila pored Frenka.

Znala sam da je najbolje rešenje za moj konflikt da nabavim drugo prase, i da, što više odugovlačim, razrešenje konflikta će duže trajati.

U roku od nekoliko nedelja pronašla sam odgajivačnicu u Misuriju koja je očekivala novo leglo prasadi krajem septembra! Bila sam tako uzbuđena! Kad su prasići bili stari 2-3 nedelje, vlasnica nam je poslala fotografije i rekla nam da izaberemo prase koje želimo. Znali smo da ovaj put želimo devojčicu, a kad sam otvorila fajl i videla fotografije 3 mala praseta, pogodite šta se desilo? Oči su počele da me svrbe!!!

Njeno ime je trebalo da bude Fibi (Phoebe), i sa svakom, i najmanjom informacijom koju sam dobijala od odgajivača, moji kapci su bili sve crveniji i sve otečeniji. Poslednja i najgora epizoda se desila kad sam poštom dobila Fibiin povodac! Dan pošto sam dobila povodac, moji kapci nisu bili ni nalik onom kakvi su bili pre toga!

Oko dve nedelje kasnije, krajem novembra, sačekali smo Fibi na aerodromu. Moje oči te noći nisu reagovala tako burno, kapci su već bili u završnoj fazi isceljenja. Ovo je tako fascinantno!

Oh, umalo da zaboravim. Iako su mi bila zahvaćena oba oka, levo oko (ja sam desnoruka) je uvek bilo gore. Prema GNM, to je strana povezana sa konfliktom u vezi sa majkom/detetom.

Cheryl Kluge

GNM objašnjenje: Koža (epidermis) je biološki povezana sa konfliktom razdvajanja, neočekivanim gubitkom kontakta; koža očnih kapaka sa *vizuelnim* konfliktom razdvajanja. Šeril (Cheryl): „Moj strah da ću izgubiti Ujka Frenka iz vida je počeo.” **Prvo razrešenje konflikta:** „Bila sam veliki optimista da će lek izlečiti Ujka Frenkovu bolest. Te noći, očni kapci su me užasno svrbeli.”

Šeril je imala simptome i iz faze aktivnosti konflikta, i iz faze isceljenja („moji očni kapci bili su ili suvi sa krastama, ili crveni i upaljeni”). Ovo ukazuje na mnoge recidive konflikta (suva koža) koji su prekidali proces isceljenja (zapaljenje). Zahvaljujući svojoj upućenosti u GNM, Šeril je bila u stanju da poveže stvari: „Kad god bih se nadala, koža oko mojih očiju bi počela da se isceljuje, pa se zato javljalo crvenilo, zapaljenje i svrab. Kad god bih bila pod stresom zbog mogućnosti da izgubim Frenka, isceljenje bi se prekinulo. To je bio ciklus koji se ponavljao mnogo puta.” Šeril nije bila „alergična” ni na šta, osim što je bila – da upotrebimo termin iz zvanične medicine – „alergična” na mogućnost gubitka Ujka Frenka.

Konačno razrešenje konflikta: Šeril je bila u položaju da završi Biološki Program donošenjem prave odluke: „Znala sam da je najbolje rešenje za moj konflikt da nabavim drugo prase”. Dakle, kad je dobila novo prase, koža na kopcima je vrlo brzo zacelila („Dan nakon što sam dobila povodac za Fibi, moji kapci nisu bili ni nalik onom kakvi su bili pre toga!”).

Uzrok Ujka Frenkovog artritisa je konflikt fizičkog izvođenja (teškoće pri hodanju zbog velike telesne težine).

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com